

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-284/20-4

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 05-10-2020	C	
Prijeg	Manuscripting	Učinak
Klasa: UP/II-034-02/20-01/399		
Ur broj: 383-01/20-11		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, Lidije Rostaš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika - specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Vodoopskrbe i odvodnje zagrebačke županije d. o. o., Koledovčina ulica 1, Zagreb, kojeg zastupa opunomoćenik Ante Kožul, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kožul i Petrinović d. o. o., Bužanova 4, Zagreb, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, koju zastupa predsjednik, radi javne nabave, na sjednici održanoj 23. rujna 2020.

presudio je

I. Poništava se točka 3. izreke rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/20-01/399, URBROJ: 354-01/20-8 od 6. srpnja 2020. te se nalaže IDT-u d. o. o., Kralja Petra Svačića 16, Osijek, da u roku od 8 dana isplati tužitelju Vodoopskrbi i odvodnji zagrebačke županije d. o. o., Koledovčina ulica 1, Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kuna.

II. Nalaže se tuženoj Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška 43/IV, Zagreb, da u roku od 8 dana nadoknadi tužitelju Vodoopskrbi i odvodnji zagrebačke županije d. o. o., Koledovčina ulica 1, Zagreb, troškove sudskog postupka u iznosu od 3.125,00 kuna.

Obrazloženje

Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje: Državna komisija) je točkom 1. izreke rješenja odbila žalbu žalitelja IDT-a d. o. o. iz Osijeka, točkom 2. je odbila žaliteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka, a točkom 3. je odbila zahtjev naručitelja Vodoopskrbe i odvodnje zagrebačke županije d. o. o. iz Zagreba za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj predmetnom tužbom osporava zakonitost točke 3. izreke pobijanog rješenja tvrdeći da je analiza sastava internog povjerenstva irelevantna u odnosu na obvezu žalitelja da tužitelju isplati tražene troškove. Navodi da je takvim stavom tuženice zanemarena činjenica da je stranka na čiju je štetu postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u žalbenom postupku te da se narušava temeljni procesni princip u Republici Hrvatskoj o snažanju troškova postupka po načelu culpa. Poziva se na zakonsku obvezu naručitelja da dostavi Državnoj komisiji odgovor na žalbu te navodi da je pravo na pružanje i korištenje pravne pomoći putem odvjetništva kao samostalne i neovisne službe ustavna i zakonska kategorija. Nadalje tužitelj ističe da se navodima o tome da jedan član

stručnog povjerenstva mora posjedovati važeći certifikat u području javne nabave banalizira pružena usluga pravne pomoći sastava odgovora na žalbu koji se ne bavi jedino pitanjima tumačenja i primjene Zakona o javnoj nabavi. Navodi da je u odgovoru na žalbu odgovorio na žalbene navode u svjetlu odredaba FIDIC Crvene knjige i FIDIC Žute knjige, da je dana analiza žalbenih navoda u svjetlu prakse trgovačkih sudova u Republici Hrvatskoj vezano za ugovor o uslugama nadzora, a koju argumentaciju naručitelja zastupanog po opunomoćeniku je tuženik prihvatio.

Stoga tužitelj predlaže da ovaj sud usvoji njegovu tužbu, poništi pobijano rješenje tuženice u dijelu pod točkom 3. izreke kao i da riješi predmetnu stvar na način da se usvoji njegov zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u zatraženom iznosu od 625,00 kuna na teret žalitelja. Tužitelj također zahtijeva da Sud naloži tuženici da mu nadoknadi troškove upravnog spora za sastav tužbe u iznosu od 3.125,00 kuna.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje ZUS), utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj Vodoopskrba i odvodnja zagrebačke županije d. o. o. iz Zagreba u Elektroničkom oglasniku Republike Hrvatske 18. svibnja 2020. objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2020/S 0F5-0018775 radi nabave usluge nadzora radova i kontrolnih ispitivanja materijala i radova za projekt prikupljanja, odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda na području aglomeracije Vrbovec. Na sadržaj dokumentacije o nabavi žalbu je izjavio IDT d. o. o. iz Osijeka.

U skladu s obvezom iz članka 416. stavka 1. točke 2. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. - dalje ZJN 2016) tužitelj je po opunomoćenom odvjetniku dostavio Državnoj komisiji odgovor na žalbu s očitovanjem o žalbenom navodu i o žalbenom zahtjevu te je zatražio trošak sastava tog podneska u iznosu od 625,00 kuna.

Tuženica je žaliteljevu žalbu odbila kao neosnovanu kao i tužiteljev zahtjev za naknadu troška smatrajući trošak za sastav podneska po opunomoćeniku, odvjetniku neopravdanim jer je ocijenila da tužitelj raspolaže potrebnim stručnim znanjem za potrebe davanja odgovora na žalbu u žalbenom postupku.

Takvo pravno stajalište Državne komisije ne može se prihvatiti.

Naime, navedena odredba članka 416. stavka 1. točke 2. ZJN 2016 propisuje da je naručitelj obavezan odmah, a najkasnije u roku od pet dana od dana primitka žalbe, dostaviti Državnoj komisiji odgovor na žalbu s očitovanjem o žalbenom navodu i o žalbenom zahtjevu, što je tužitelj i učinio, time da je iskoristio zakonsku mogućnost te kao osobu ovlaštenu za zastupanje odredio opunomoćenika.

Po ocjeni ovog suda tužitelj pravilno ukazuje da je analiza sastava internog povjerenstva irelevantna za drukčije rješavanje ove upravne stvari, jer tuženica prema odredbi članka 431. stavka 3. ZJN 2016 odlučuje o naknadi opravdanih troškova, odnosno o opravdanosti traženih troškova, a ne o razini stručnog znanja naručitelja. Kako je naručiteljeva obveza dostavljanja odgovora na žalbu izričito propisana ZJN 2016, to su opravdani i troškovi koje je naručitelj snosio kako bi ispunio tu zakonsku obvezu.

Slijedom navedenog Sud je, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu, ocijenio točku 3. izreke pobijanog rješenja nezakonitim te je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučio kao u točki I. izreke ove presude.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a. Prema stavku 2. navedenog članka ZUS-a vrijednost predmeta upravnog spora smatra se neprocjenjivom.

Tužitelju je priznat i dosuđen trošak za sastavljanje tužbe u iznosu od 2.500,00 kuna uvećano za 25%, što ukupno prema Tbr. 23. t. 1. u vezi s Tbr 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” 42/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) iznosi zatraženih 3.125,00 kuna (t. II. izreke).

U Zagrebu 23. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.

Za točnost opravka ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić

